

[Veistrup.]

delse for ikke at spare de omhandlede Beløb. Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald anbefale Lovforslaget, idet jeg anser dets Vedtagelse for en Foranstaltning, der baade er rimelig og i høj Grad paakrævet. Og jeg er overbevist om, at man rundt omkring i den danske Befolkning vil finde det ganske mærkeligt, at Folk, som rejser rundt og taler om Tilpasning, ikke er i Stand til at tilpasse sig saa meget, at de kan acceptere et Tilbud fra den højtærede Forsvarsminister, et Tilbud, som gaar ud paa at spare 2½ Mill. Kr. paa nogle ekstraordinære Bevillinger. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg takker Ordførerne for det radikale Venstre og Socialdemokratiet for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg vil ikke sige, at jeg er blevet stærkt overrasket over, at Ordføreren for det konservative Folkeparti tog saa afgjort Afstand fra Lovforslaget, for jeg kan ikke fra min politiske Virksomhed mindes en eneste Gang, hvor vi har faaet Tilslutning fra dette Parti, naar vi ønskede Militærudgifterne nedsat. Men jeg havde tænkt mig, at vi kunde have fundet nogen Forstaaelse hos Venstre. Det er jo rigtigt, som den ærede sidste Taler, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), sagde, at det, der her er Tale om, er det Spørgsmaal: Skal vi paa dette bestemte Omraade, hvor der staar en Bevilling urørt, ganske urørt, fra 1923, prøve paa at faa Tilpasning tilvejebragt? Og jeg ved altsaa nu, at naar vi fremtidig kommer ud og hører Raabene om Tilpasning paa dette eller hint Omraade, Tilpasning, Nedsættelse af Udgifter o. s. v., kan jeg svare: Ja, men Venstres Ordfører i Landstinget erklærede: Er der noget, der ikke skal spares paa, saa er det det, der her er Tale om, Kanoner og Rekylgværer, der skal der ikke spares. Jeg indrømmer, at det naturligvis er betegnende, at saa vidt er Venstre kommet, at her skal der ikke spares, paa andre Omraader skal der spares Penge, men ikke paa dette ene Omraade.

Det ærede Medlem oplæste nogle Oplysninger, der blev givet i Fjor fra Hærens tekniske Korps, Oplysninger om, hvilken Virkning Parikronen og Prisfaldet kan tænkes at have haft paa Bevillingen paa de 30 Mill. Kr. Efter disse Oplysninger skulde Virkningen andrage noget over 10 pCt; det er naturligvis umuligt at sige det aldeles præcist, det kan vel ingen gøre. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at hvis de, der kræver

Nedsættelse af Bevillingerne paa Finansloven, vilde spørge de paagældende selv, De danske Skytteforeninger, denne eller hin Institution, hvor meget man mente at kunne gaa ned med den paagældende Bevilling i Anledning af Parikronen, vilde neppe alle svare: over 10 pCt., medens man vil kræve langt større Nedsættelser paa andre Punkter uden at tage Hensyn dertil. Men selv om nu det ærede Medlem vil hage sig fast i, at Teknisk Korps har erklæret, at det ikke drejer sig om mere end 7 pCt. eller 10 pCt., er det altsaa *noget*. I 1927, da Venstre var ved Styret og Børsen var Forsvarsminister, fremkom der fra Venstre Forslag om Nedsættelse af de ekstraordinære Bevillinger med 1 Mill. Kr. Man rørte ikke ved Grundbeløbet, de 30 Mill. Kr., men man udskød Bevillingen for et enkelt Aar, som jeg nævnte, 1 Mill. Kr. Man havde en dobbelt Motivering derfor. Først, at der forelaa — ikke et Forslag, efter hvilket der ikke vilde være Brug for Krigsmateriel, men et Forslag, efter hvilket man ikke var sikker paa, at netop det Materiel, der var Tale om, skulde anvendes. Samtidig mente man, at man var inde i en Periode, hvor man havde Brug for Pengene til andre Formaal. Saadanne Betragtninger gøres ikke længer gældende; nu er der noget, man ikke sparer paa, og det er Kanoner og Rekylgværer. Der skal spares paa alle andre Omraader, men her maa der ikke spares.

Derefter talte det ærede Medlem om den uforsvarlige Tilstand, hvori Flaaden befinder sig. Jeg tror, vi kan blive enige om, at det er klogest ikke at komme for langt ind paa det Spørgsmaal i Dag; det faar vi vist Lejlighed til at drøfte senere. Der vilde rejse sig en Militærdebat, hvis der skulde være Tale om Flaadens uforsvarlige Tilstand; det er Tiden neppe inde til at tænke paa, det bliver der Lejlighed til, naar et andet Lovforslag kommer til at foreligge.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) talte om, hvad der holdt os udenfor Krigen i 1914. Det ærede Medlem ved, at det var ikke det Krigsmateriel, vi havde, for vi havde ingen Ting den Gang, og vi blev holdt udenfor endda. Lad os saa være enige om, at vi havde den Lykke at holdes udenfor Krigen uden at behøve at anvende disse Millioner.

Det ærede Medlem mente, at den Dag vilde komme, da jeg vilde være glad ved at have dette Materiel. Selv om vi skulde komme ud for den ulykkelige Situation, det ærede Medlem taler om, saa vilde jeg forstaa,